

GALAR-GAN

AM

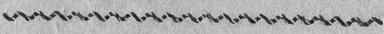
14 O LONGAU

A gollwyd yn ymyl Llanelli,

NOS FERCHER, YR 22 o IONAWR, 1868,

YNGHYD A

52 O'R MORWYR.

ENWAU Y LLONGAU.

Eliza o Jersey—boddodd yr holl wyr, a'r pilot	6
Jeune Caline o Jersey—oll wedi boddi	5
St. Catherine o Fay—oll wedi boddi	6
Sophia o Regneville—oll wedi boddi nifer yn anhysbys	
Charles Walker o Lanelli—oll wedi boddi	6
Onward o Lanelli—oll wedi boddi nifer yn anhysbys	
Fanny Mary o Amlwch—oll wedi boddi	5
Huntress—oll wedi boddi	6
Roscino—oll wedi boddi nifer yn anhysbys	
Brothers o Lanelli—y llong yn y golwg, and achub- wyd y gwyr	
Water Lili—y llong yn y golwg, ond y gwyr wedi colli	4
Fanny—y llong yn y golwg, ond y gwyr wedi colli .	
Anne of Barnstable—oll wedi boddi	5
Amathyst o Dublin—ar dir, ond tybir fod y gwyr wedi boddi	

GALARGAN.

Trist newyddion ddaeth i'n clustiau,
Eto ddechreu'r flwyddyn hon,
Sôn am rhyw ddamweiniau 'sgeler
A barodd friw i lawer bron ;
Trwy Lanelli a'r hamgylchoedd,
Gwelir lluoedd ar bob llaw,
Ddydd a nos yn tywallt dagrau,
A'i calonau'n brudd mewn braw.

Pedair-llong-ar-bymtheg ddarfu
O Lanelli hwylio i ma's,
Ionawr, sef yr ail-ar-hugain,
I fyned ar y cefnfor glas ;
Yr oedd y morwyr yn dra gwrol,
Fel arferol gyda'u gwaith,
Yn anturio eu bywydau
Ar y môr a'i donau maith.

Cyn pen dwy awr 'rol troi allan,
Trist yw dadgan hyn yn awr,
Aeth pedair-llong-ar-ddeg yn ddrylliau
Yn y môr a'i donau mawr ;
Yr oedd y gwynt yn rwygo'r hwylliau,
Nes tori yr hwyllbrenau ffwrdd,
Y môr a'i donau mawr echryslon
Yn golchi y dynion dros y bwrdd.

Yr oedd yr olygfa'n un arswydus,
Torcalonus im i ddweyd,
Elfenau natur oedd mor gryfion,
Ni wyddai'r dynion beth i'w wneud,

Yr o'ent yn ngolwg tir Llanelli,
 Mewn ymdrech am y bywyd brau,
 Trist yw'r newydd a gaf adrodd—
 Boddodd haner cant a dau.

Perthynai llawer i Lanelli,
 Rhy faith i'w henwi hyn o bryd,
 Capten Clement a'i fab siriol
 Aethant i'r anfarwol fyd;
 Daniel Rees a Christopher Lewis,
 Dau *bilot* medrus ceddent hwy,
 Heblaw ereill o Lanelli
 Na cheir yn fyw eu cwmni mwy.

Trwy Gastell Nedd ac Abertawe,
 Clywir cwynion ar bob cam,
 Y wraig ar ol ei hanwyl briod,
 Ac am ei mhab y cwyna'r fam;
 Nid oes dim ond swn galaru
 Ar lanau moroedd Cymru 'nawr,
 Gwragedd gweddwon, plant amddifaid,
 Sydd yn teimlo colled fawr.

Yn Ffrainc y gwelir gruddiau gwlybion,
 Ac ar dir y Werddon draw,
 Am berth'nasau a chyfeillion
 Llauer calon sydd mewn braw;
 Y difrod mawr wnawd ar fywydau,
 Yn y tonau fel daeth sôn,
 Barodd ofid mawr a thristwch
 I drigolion Amlwch, Môn.

Mae ryw ruddfan trwy yr holl wlad,
 O Lynlleifiad i Gaerdydd,
 Am yr erchyll longdrylliadau,
 Llauer bron sydd heddyw'n brudd;

Gwelir dagrau yn Llanelli,
 Abertawe, Castellnedd,
 Ac yn Amlwch teimlir gofid
 Am forwyr aeth i'r dyfrllyd fedd.

Bydded i'r rhai sydd yn alarus
 Orphwys ar ewyllys Ior,
 Gan mai Ef sy'n llywodraethu
 Ar y tir ac ar y môr;
 Duw ofala am y gweddwon,
 A'r amddifaid yn mhob man,
 Mae yn barod ar bob amser
 I wrando cwyn a gweddi'r gwan.

Gymry anwyl, ceisiwn beunydd
 Am wir grefydd yn ei grym,
 Hon a'n ceidw yn y diwedd
 Yn ngwyneb llid dialedd l lym;
 Ac ymdrechwn fod yn barod
 I gyfarfod Crist ein Pen,
 A chael canu yn ei gwmni
 Yn ngwlad goleuni mwy, Amen.

DEWI MEDI.

